

TV 2: Písek – Zátavský most – soutok Blanice s Otavou – Putim

celkem 10 km

v návaznosti na vycházky V 1, V 2 a V 21

Doprava

- jako u V 1 a V 2
- vlakové spojení Putim – Písek

Trasa

TV 2 a) Cestu začneme u restaurace U Smetáka, kam dojdeme podle vycházky V 1.

Doporučujeme cestu do Putimi podle **červeného psaníčka**, která je pohodlnější, jde podél řeky romantickým údolím, ale je delší. Chceme-li si cestu zkrátit, můžeme se vydat obtížnější cestou od restaurace po modré pásové značce přes Hradiště. S červeným psaníčkem se setkáme potom dole u řeky na místě zvaném „Vápenice“, kde také modrá značka končí. Cestu si můžeme zkrátit tím, že použijeme z Písku autobus MHD směr Hradiště a dojedeme až na konečnou zastávku. Od zastávky u kaple půjdeme vpravo mezi domy (ulicí K Vápenici) a dále vlevo dojdeme k modré značce. Před vstupem do lesa budeme mít krásný panoramatický výhled: zleva – lesní celek Hůrka nad Smrkovicemi a kostelík v Putimi, vpravo: Zlatý vrch nad Ražicemi. Celkem vpravo, dále je Hrad (667 m) také nazývaný jako Skočický vrch, dále Knížecí kámen a Radovec (624 m). Při dobré viditelnosti (zprava doleva) oblou horu Boubín (1362 m) vlevo Bobík a Libín (1096 m). Po modré značce nejdříve lesní cestou a potom pěšinou sejdem dolů k řece, kde na místě zvaném Vápenice končí modrá značka a napojíme se na červené psaníčko. Je zde rozcestí značek.

Půjdeme-li po červené značce od restaurace k altánu, dojdeme za zákrutem řeky k základům dřívější prachárny 11. regimentu v Písku postavené v 80. letech minulého století. K Vápenici a dále k Zátavskému mostu půjdeme stále podél řeky. Otava obtéká hradištský vrch v délce 5 km v údolí až 70 m hlubokém. Kaňon údolí od altánu, kde byl 1. a 2. cíl tzv. „šajba“, v délce asi 2 km na našem břehu až k ústí Čertovy strouhy na druhém břehu, sloužil jako vojenská střelnice. Proti Čertově strouze je tzv. třetí „šajba“ – třetí cíl. Některé skály jsou označené nepatrně malými barevnými značkami. Jsou to cvičné skály pro písecké horolezce a barevné značky označují výstupy podle obtížnosti. Pak dojdeme na místo zvané Vápenice, kde končí modrá značka. Po 1 km dojdeme po červeném psaníčku k Zátavskému mostu. U Zátavského mostu se setkáme s cestou značenou zeleným psaníčkem, která vedla po levém břehu řeky Otavy od plovárny.

TV 2 b) Cestu po **zeleném psaníčku** začneme u plovárny. Nad koupalištěm opustíme modrou i červenou pásovou značku. Pěšinou značenou zeleným psaníčkem sejdem dolů k řece. Skály nad námi patří geologicky, stejně jako podloží protějšího Hradištského vrchu, k perlovým rulám místy se žulou. Skalnatá stráň je osázena trnovníkem akátem (blíže V 2). V zákrutu řeky se skály téměř dotýkají řeky a vytváří převis zvaný Sklopenka. Jsme na místě, kde v minulém století byla vojenská střelnice a kde bylo stanoviště střelců, dodnes nazýváno zkomoleně „štonty“. Na druhém břehu byly umístěny terče „šajby“. Blízká skalní stěna se světlými žulami je nazývána Májovka, a to proto, že byla slézána vždy ráno na 1. máje. Najdete v ní zatlučeny i horolezecké skoby k upevnění jistícího lana. Ve skalních štěrbinách roste vedle tařice skalní i štětinatá tráva kostřava přitvrdlá. Je to teplomilná rostlina. Několik desítek metrů za Májovkou kolem smrků dojdeme ke kamennému výstupku, který sloužil k pozorování střelby a nazývanému dnes „věž lásky“. Postupně se objevují listnáče, mezi nimi habr a vaz a z keřů brslen evropský. Okraj pěšiny v létě zdobí květiny, charakteristické pro háje. Potom již dojdeme k ústí Čertovy strouhy. Zde v perlových rulách se objevují i malé cysty vápence a snadno zvětrávající minety. Půda je proto více vápenatější a objevují se zde skalní teplomilnější rostliny, náročnější na vápenitost půdy. Na počátku minulého století se zde těžil vápenec, prý široko daleko nejlepší. Pojmenování „Vápenice“ je dosud užíváno. Po

TURISTICKÝ VÝLET TV 2

projití chatařskou osadou dojdeme na silnici do Zátaví. Odbočíme po ní doleva a dojdeme za mostem k červenému psaníčku. Zátavský most byl postaven roku 1927. V místě zvaném V luzích, kde byl starý brod, blízko mostu na cestě z Písku do Zátaví, na pravém břehu řeky při stavbě plynovodů byly objeveny dřevěné kůly a žlab. Byly ukryty ve štěrkopísku pod hladinou spodní vody. Díky tomu byly uchráněny před rozpadem. Nalezené předměty byly uznány jako středověký rýžovnický splav.

Vyvýšenina nad pravým otavským břehem v blízkosti Zátavského mostu se nazývá Čapí vršek či Na Čapíku. Bylo zde nalezeno časně laténské sídliště. Byly zde nalezeny i neporušené mohyly. V jedné z mohyl měla být též nalezena zlatá keltská mince. Z mohyly pocházejí dvě bronzové spony, které mohou být dokladem styku původního keltského obyvatelstva s nově přichozím lidem germánským.

Od Zátavského mostu nebo od Vápenice (kde končí modrá značka) nebudeme-li chtít pokračovat do Putimi se můžeme vrátit do Písku po zeleném nebo červeném psaníčku, případně po modré značce dojít na Hradiště k autobusu. Cesta po modré značce vede do kopce.

Budeme-li pokračovat do Putimi, dojdeme po silnici od Zátavského mostu po 50 m na křižovatku silnic, kde odbočíme vpravo. Po 40 m máme na vybranou. Pokračovat dále po **červeném psaníčku** až do Putimi k Podkostelnímu rybníku nebo odbočit po **neznačené cestě** podél řeky k soutoku řeky Blanice s Otavou. Zde je rekreační zařízení se sezónní restaurací. Máme možnost se zde vykoupat. V blízkosti soutoku Otavy s Blanicí na temeni návrší a severním svahu archeolog Jiří Fröhlich objevil rozsáhlé paleontologické sídliště. Jeho obyvatelé si vyráběli nástroje z pazourku přineseného pravděpodobně z baltických morén, méně z rohovce z Francké Jury a severočeského křemene. Uvedený materiál byl přinášán asi z dalekých loveckých výprav. Dále kolem chat, zpočátku kolem řeky Blanice dojdeme přes silnici Písek – Ražice k severnímu okraji obce Putim. V Putimi doporučujeme především navštívit na vyvýšeném místě kostel sv. Vavřince, který je atypický svými dvěma loděmi a věží přikrytou pseudobarokní helmicí. Fara u kostela připomínala svými stavebními prvky bývalou tvrz. Dnes je potvrzeno, že je to gotická stavba. Na zahradě bylo nalezeno slovanské pohřebiště o 86 hrobech v hloubce 2,5 m. Z fary měla být vedena chodba k Blanicí. Při rekonstrukci fary nebyla potvrzena. U kostela nezapomeňte na hřbitově navštívit hrob jihočeského sedláka Jana Cimbury. Zajdeme potom na putimskou návěs, kde v čele návsi je přestavěný Cimburův statek č. p. 25. Na návsi dům č. 15 (nově opravený), který byl původně pokládán za sýpku, byl pravděpodobně tvrzí. Na domě jsou zřetelné starší stavební slouhy. Před dům byl postaven smírčí kříž, který byl nalezen v polích.

V Putimi byl zatčen dobrý voják Josef Švejk, když hledal z Tábora cestu ke svému budějovickému regimentu.

Putim opustíme cestou k nádraží po hrázi Podkostelního rybníka s dubovou alejí. Na konci hráze a u nádraží od laviček u rybníka se podívejte na krásné panorama Putimského kostela. Předtím než odbočíme z hráze k nádraží máme za železničním přejezdem počátek lesa Hůrky – školního polesí Střední lesnické školy v Písku. Sem podle románu i filmu jel Jan Cimbur zachraňovat děti z hořícího lesa. Z putimského nádraží skorem každou hodinu odjíždí vlak do Písku.

Z Putimi se můžeme vrátit do Písku pěšky po silnici od kostela mezi Starým a Prostředním rybníkem. Další možnost je z hráze od železničního přejezdu přes lesy Hůrek po žluté a červené značce dojít do Smrkovic a z návsi ze zastávky se vrátit autobusem MHD do Písku. To však znamená o 5 km více.

TURISTICKÝ VÝLET TV 2

Popis míst

Putim – obec nedaleko soutoku Blanice s Otavou na východním okraji lesů Hůrky. První zmínka o obci je z opisu darovací listiny z roku 1092 kláštera na Ostrově u Davle. Po válkách husitských byla obec i s vesnicemi Hradištěm, Smrkovicemi, Semicemi až do zrušení poddanství v roce 1848 v majetku královského města Písku. Putimští však s tímto poddanstvím léta nesouhlasili a vykládali si na základě jednoho ustanovení z roku 1547, že patří píseckému děkanovi. V 17. století vyvrcholil odpor Putimských otevřenou rebelií a úmyslným zakládáním ohňů v lesích. O dalších podrobnostech se můžete dočíst v I. díle Sedláčkových dějin města Písku. V 18. století došlo k usmíření tak dalece, že město postavilo v Putimi pivovar, který byl v roce 1884 zrušen. O putimské škole je zmínka v píseckých dokumentech z roku 1697. Současná škola byla postavena ve 30. letech. Kostel sv. Vavřince, původně zasvěcený sv. Petru, je zajímavý svým vnitřkem. Má dvě lodě. Mezi oběma loděmi jsou dva lomené oblouky o nestejně síle. Svorník žebek je vyzdoben ve tvaru sedmilisté dvojité růže. V předbělohorské době byl dvoulodní kostel užíván tak, že katolíci měli jižní loď a severní loď měli utrakvisté. Adolf Heyduk ve své básni „U putimského kostela“ uvádí: *Tu jižní za chrám měli oplatkáři.... a severní k svým modlitbám si vzali kališníci*. Na barokním oltáři býval obraz sv. Vavřince, který je dnes v píseckém muzeu. Obraz kostelu daroval španělský válečný dobrodruh Don Martin de Hoef Huerta. Huerta v Písku a okolí fanaticky šířil katolickou víru a učinil tolik zla, že lidé po jeho smrti s povděkem říkali: Huerta, poberta už je u čerta. V kostele je umělecky cenná barokní křtitelnice. Věž má neobarokní helmu z 19. století. Na hřbitově je kostnice z třicetileté války. Na zdejší hřbitově je pochován sedlák Jan Cimbura, který měl rád koně a také lidi. O jeho životě vypráví Jindřich Šimon Baar, který do Putimi zajížděl ke svému strýci. Román ilustroval malíř Jan Hála. Jan Cimbura se narodil v Semicích, kam ve svých pověstných faldovkách nosil rodičům ukazat vnučata. Pak pracoval v Hradišti. Přizemil se na statek č. 25 u Pixů, kde se svou Marjánkou hospodařil. Na výminku č. 10 zemřel. Původní statek vyhořel v roce 1910 a najdete jej po přestavbě na návsi, kde je rovněž umístěna pamětní deska.

K faře, která byla pokládána za pozůstatek putimské tvrze, přiléhá na východní straně špýchar, u vchodu s gotickým ostěním. Ve vsi se zachovalo několik domů se štítů pozdního lidového baroka a setkáme se tu i s lidovými plastikami a obrazy ve výklencích štítů. Jaroslav Hašek umístil do Putimi příběh z anabáze dobrého vojáka Švejka, kde byl strážmistrem Flanderkou zatčen. Jaroslav Hašek navštěvoval svého dědečka na blízké ražické baště a znal proto dobře zdejší okolí. Z Putimi je na 25 lidových písní. Mezi jinými: *Sedláče, pěkné koně máš, Ta kačena divoká, Zadej dudáčku, Vychází sluníčko na putimské lesy, Pade, pade, pade rosička*.

Zátaví – obec dva km od mostu na silnici Písek – Kestřany. Na poli zvaném Na Měchurce byl v knovízské sídlištní jámě nalezen kompletní mlýnek na drcení obilí a zlomky nádob. Mletí obilí na zrnotěrce je představeno v úvodní expozici Prácheňského muzea. V okolí se dochovalo několik mohyl s rozrušenou halštatskou keramikou. V obci se r. 1886 narodil Ing. Ivo Beneš, stavitel silnic na Balkáně, projektant mnoha měst, nadšený propagátor Prácheňska a dlouholetý pracovník památkové péče. Ze Zátaví pochází profesor matematiky na píseckém gymnáziu František Talafous, na jeho působení vzpomínají dodnes mnozí písečtí studenti.

